

Wijziging van de regeling van de milieu-effectrapportage in de Wet milieubeheer

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER¹

Vastgesteld 10 december 1993

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de fracties van het **CDA**, de **PvdA** en **D66**, stelden vast dat, teneinde de toegang tot de haven van Antwerpen zo optimaal mogelijk te maken, grote baggerwerken nodig zijn. Hiervoor zou volgens de minister van Verkeer en Waterstaat geen milieu-effectrapport nodig zijn, althans niet bij uitdiepen van de Westerschelde tot 48 voet. Kan nog eens uitgelegd worden waarom bij een zo ingrijpende activiteit geen milieu-effectrapport nodig zou zijn? Als bij nader inzien bijvoorbeeld bij verdieping tot 55 voet, een milieu-effectrapport wel nodig wordt geoordeeld, kan dan bekeken worden of bij het opstellen van de richtlijnen voor zo'n milieu-effectrapport de betrokken Belgische instanties ingeschakeld worden?

De leden van de fractie van **D66** deelden mee onder de indruk te zijn van de accurate volgzzaamheid van de Nederlandse regering terzake van de implementatie van de Europese regelgeving.

Kan de regering een overzicht verschaffen van soortgelijke wetgeving in de andere lidstaten van de Europese Unie en daarbij tevens aangeven of die andere lidstaten, voor zover zij op dit terrein al wetgeving kennen, de Europese richtlijnen in hun eigen nationale wetgeving hebben geïmplementeerd? Kan de regering tevens aangeven hoe het staat met de uitvoering en de handhaving van de wetgeving in die landen?

De leden van de **VVD**-fractie hadden met instemming kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel en beklemtoonden daarbij het belang van de milieu-effectrapportage in de Nederlandse besluitvormingsprocessen.

¹ Samenstelling:

Baarda (CDA), Rongen (CDA), Vermaat (CDA), Van Kuilenburg-Lodder (PvdA), K. Zijlstra (PvdA) (voorzitter), Schuyer (D66), Spier (D66), Ginjaar (VVD), Korthals Altes (VVD), Pitstra (GroenLinks), Holdijk (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

Zij onderschreven eveneens het andermaal door de regering verwoorde standpunt, dat milieu-effectrapportage geen doel in zichzelf is, maar een hulpmiddel om tot een verantwoorde besluitvorming te komen over

activiteiten die voor het milieu nadelige effecten met zich meebrengen. Deze leden wensten nog een aantal vragen van informatieve aard te stellen.

Kan de regering een nadere toelichting geven waarom de activiteiten, vermeld in bijlage I van de richtlijn, boven een drempelwaarde altijd milieu-effectrapport-plichtig zijn, en dit laatste voor die in bijlage II, ook boven een drempelwaarde, niet zo behoeft te zijn. Aard en omvang van de activiteiten waarbij een milieu-effectrapportplicht optreedt, worden door de drempelwaarde van bijlage I bepaald, terwijl in bijlage II een analoge drempelwaarde nochtans niet altijd tot een milieu-effectrapportage behoeft te leiden.

Kan de regering in dit verband aangeven waarom haars inziens conform het in de toelichting op het ontwerp Besluit milieu-rapportage vermelde beneden een drempelwaarde nooit zodanige kenmerken zullen optreden dat een milieu-effectrapportage nodig is en dat uitsluitend de milieu-hygiënische beoordeling in het kader van de vergunningverlening voldoende is? En zulks terwijl toch ook vaak andere dan louter milieu-hygiënische aspecten een rol kunnen spelen.

Kan de regering mededelen wanneer een standpunt zal worden ingenomen over het al of niet opnemen van de milieutoets in beleidsvoornemens?

Welke betekenis moet gehecht worden aan de zinsnede in de nota naar aanleiding van het eindverslag (TK, 22 608, nr. 11, pag. 14, d.d. 20-7-1993) dat bij uitbreiding van een inrichting alleen deze uitbreiding in de milieu-effectrapportage wordt betrokken en dat de uitbreiding derhalve zelfstandig aan de drempelvoorwaarde moet voldoen? Dit houdt toch in dat het effect van deze uitbreiding tezamen met de oorspronkelijke inrichting – eventueel gevolgd door andere uitbreiding beneden een drempelwaarde – als geheel wel dergelijke gevolgen kan hebben dat een milieu-effectrapportage op zijn plaats is.

Gezien de verwarring die kan ontstaan met het begrip «milieu-effectrapport-beoordeling» lijkt het de leden van de VVD-fractie aanbevelenswaardig de term milieu-effectrapport-beoordeling, zoals deze in de EG-richtlijn voorkomt, in Nederlandse overheidsstukken niet meer te gebruiken voor het begrip «beoordeling van de milieu-effectrapportplicht».

Kan de regering mededelen hoever thans het overleg over het informatierecht bij grensoverschrijdende activiteiten met Duitsland en België gevorderd is? Voldoen de inzichten over dit recht bij deze landen aan onze verwachtingen te dien aanzien?

Vertrouwende dat bovenstaande vragen tijdig zullen worden beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
K. Zijlstra

De wnd. griffier van de commissie,
Nieuwenhuizen